

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΙΔΝΕΪ, ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ, ΜΙΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Από το 1970 η Ελληνική Κοινότητα του Σίδνεϊ, στις συνελεύσεις της, στις συζητήσεις της και στους διάλογους με την ευρύτερη παροικία έθετε θέμα ενός πολιτιστικού κέντρου.

Τα χρόνια περνούσαν αλλά η ελπίδα έμενε πάντα εδώ. Για αντικειμενικούς ωστόσο λόγους, είτε πολιτικούς, είτε οικονομικούς, το έργο δεν ξεκινούσε. Αυτό το όνειρο, αντί να σβήνει, ανδρωνόταν και έπαιρνε μεγάλες διαστάσεις. Ενώ αρχικά μιλούσαμε για την παρουσία της Κοινότητας στον ευρύτερο ομογενειακό χώρο, συζητούσαμε στις γενικές συνελεύσεις για νέα γραφεία, και για μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων.

Κάθε χρόνο όμως ανεβάζαμε πιο ψηλά τον πήχη για την εκτέλεση αυτού του έργου, του πολιτιστικού κέντρου. Εδώ και μερικούς μήνες το Διοικητικό Συμβούλιο έδωσε στη δημοσιότητα ένα Master Plan ενός μεγάλου έργου που θα κάλυπτε τους τρεις χώρους το Λακέρπα για να κατασκευαστεί ένα νέο κτίριο με υπόγειο πάρκινγκ αυτοκινήτων, νέα γραφεία για τις ανάγκες της κοινότητας τρία ή τέσσερα γραφεία συνεδριάσεων που θα παραχωρούνται στις παροικιακές οργανώσεις, θέατρο 300 θέσεων, χώρου διασκέδασης, ένας χώρος που έχει τα πάντα, εκθεσιακό χώρο, γυμναστήριο και άλλους χώρους για να χρησιμοποιούνται από τα μέλη της Κοινότητας όσο και από άλλους ομογενειακούς οργανισμούς.

Αυτό το έργο – πρόκληση, σεβόμενος το έργο και την προσωπική προσφορά πενήντα ένα χρόνων στον κοινοτικό θεσμό, δεν ήταν δυνατόν να πω όχι. Αυτό το έργο που πέρασε σχεδόν ομόφωνα από την Γενική Συνέλευση των μελών, πρέπει να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί.

Το ίδιο το έργο ανεβάζει την κοινότητα σαν οργανισμό απέναντι την παροικία., Ανεβάζοντας έτσι το επίπεδό της η κοινότητα πρέπει απαραίτητα να αναβαθμίσει την οργάνωση της, τη δομή της διοίκησης, τα καταστατικά λειτουργίας, με περισσότερη δημοκρατία, περισσότερες ελευθερίες της σκέψης και απόψεων, να καταργήσουν τα πρόξυς (proxies) στις εκλογές με αντιπροσωπευτική παρουσία των τάσεων σε μια κοινότητα που πρέπει να ανθίζει όλα τα «λουλούδια» του ομογενειακού χώρου. Οι γενικές συνελεύσεις και οι εκλογές είναι οι ημέρες της Δημοκρατίας - οι τελευταίες εκλογές και συνελεύσεις, δυστυχώς παρουσιάζουν εκφυλιστικά φαινόμενα. Αναφερόμενοι στη δομή και οργάνωση της Κοινότητας, θα πρέπει να μελετηθεί η στελέ-

Πιστεύω ότι τα Δ.Σ. των κοινοτήτων πρέπει να ανοίξουν διάλογο ανάμεσα στα μέλη ώστε να είμαστε αισιόδοξοι ότι τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας θα μπορέσουν να διατηρήσουν με μεγάλα έργα, την ελληνικότητα, τη γλώσσα, και τον πολιτισμό μας.

κωση του Δ.Σ. με άτομα των οποίων η θητεία δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις τρεις συνεχόμενες θητείες αλλά να υπάρχει η δυνατότητα επανεκλογής τους μετά από 4 χρόνια. Να εξεταστεί επίσης η ποσόστωση συμμετοχής των γυναικών στο Δ.Σ. και σε άλλους νευραλγικούς τομείς του οργανισμού.

Το έργο, από μόνο του, δεν φέρνει την άνοιξη στην παροικία, η κοινότητα πρέπει να πάει μπροστά, να ανοιχτεί στην παροικία, να εξηγηθεί το γιατί θα πρέπει να υποστηριχτεί αυτή η μεγάλη προσπάθεια

Η κοινότητα κάνει το καθήκον της λύνοντας το πρόβλημα των οργανώσεων που φυσιολογικά κλείνουν τον κύκλο τους αλλά που πρέπει να μη χαθούν το ανθρώπινο δυναμικό που έχουν αλλά και οι περιουσίες τους.

1. Η Κοινότητα εκτός των άλλων, μαζί με όλες τις κοινότητες ειδικά οι τρεις μεγάλες, Μελβούρνης Σίδνεϊ και Αδελαΐδας, πρέπει να έχουν συντονισμό δράσης

2. Λέγοντας ότι ανεβάζουμε την Κοινότητα πιο ψηλά ασφαλώς δεν υποτιμούμε τις σημερινές δραστηριότητες όπως την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, το φεστιβάλ, παιδικούς σταθμούς και γηροκομεία, τα διατηρούμε και τα δυναμώνουμε.

3. Οι Κοινότητες όμως πρέπει να έχουν πολιτικό λόγο και άποψη στην Αυστραλιανή κατάσταση

4. Πρέπει να κοιτάξουμε κατάματα ορισμένα θέματα που αφορούν στο θέμα των συνταξιούχων όπου το κόστος ζωής έχει εκτιναχτεί στα ύψη και οι συντάξεις είναι και καταντούν είδος επιδόματος. Δεν θα πρέπει να πάρουμε θέση πάνω σε αυτό το θέμα;

5. Καταπολέμηση του ρατσισμού σε όλες τις μορφές, οικονομικές, θρησκευτικές και πολιτικές

6. Τα δικαιώματα των ιθαγενών Αυστραλών. Δεν έχουμε ασχοληθεί σοβαρά, σχεδόν κανένας μας, δεν σταθήκαμε δίπλα στους Αμπορίτζις. Είναι απαράδεκτο να κλείνουμε τα μάτια ακόμα και σήμερα όταν οι ιθαγενείς πεθαίνουν στα κρατητήρια. Να θυμούμαστε ότι η 26η Ιανουαρίου είναι ημέρα εισβολής, κατοχής και γενοκτονίας των ιθαγενών.

7. Το συνδικαλιστικό κίνημα της Αυστραλίας δέχεται επίθεση από αμφότερες, κυβερνήσεις και εργοδοσία. Είναι ιστορικό καθήκον μας να σταθούμε δίπλα στους εργαζόμενους και στα συνδικάτα τους.

8. Όταν τα τύμπανα πολέμου χτυπούν δίπλα μας τότε όλοι μας πρέπει να υποστηρίξουμε, την ειρήνης, τη ζωή και τις ειρηνόφιλες οργανώσεις.

9. Να σταματήσει τελικά αυτή η καραμέλα ότι όλοι οι Έλληνες ζουν καλά στην Αυστραλία, ότι όλοι είναι πλούσιοι. Ας κοιτάξουμε δίπλα μας τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τα ναρκωτικά, την πορνεία, τις φυλακές. Αυτοί οι άνθρωποι μας χρειάζονται, δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού.

10. Δεν πρέπει να κάνουμε κάτι οι κοινότητες για το κύμα των μεταναστών που έρχονται από την Ελλάδα, πολλοί από αυτούς παιδιά που έχουν γεννηθεί στην Αυστραλία. Τους αγνοούμε σαν να μην υπάρχουν.

11. Οι κοινότητες, σε γενικές γραμμές, είχαμε την στήριξη πολλών. Σε αυτήν την προσπάθεια οι κοινότητες, εκτός των απλών ανθρώπων και των οργανώσεων, ζουν και άνθρωποι που έχουν πλούτο, οι οποίοι δεν έχουν προσφέρει τίποτε στην παροικία. Πρέπει και αυτοί να συμβάλουν και στην οικοδόμηση του ελληνικού σπιτιού της παροικίας

12. Πρέπει να δούμε τη δημαρχία ώστε να τους εξηγήσουμε και να καταλάβουν ότι αυτό που πρόκειται να χτίσουμε είναι ένα στολίδι στη δημαρχία, την οποία την έχουν υποβαθμίσει για τους γνωστούς δικούς τους λόγους. Θα πρέπει να μεριμνήσουμε και να αξιώσουμε από την Πολιτειακή και την Ομοσπονδιακή κυβέρνηση να καταλάβουν την προσφορά της ελληνικής κοινότητας και του ελληνισμού γενικότερα και να απαιτήσουμε την στήριξη, ανάπτυξη και διατήρηση αυτού του εγχειρήματος. Αυτά τα έργα είναι προσφορά της ελληνικής παροικίας στην ανάπτυξη του πολυεθνικού και πολυγλωσσικού χαρακτήρα της Αυστραλίας

Πιστεύω ότι τα Δ.Σ. των κοινοτήτων πρέπει να ανοίξουν διάλογο ανάμεσα στα μέλη ώστε να είμαστε αισιόδοξοι ότι τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας θα μπορέσουν να διατηρήσουν με μεγάλα έργα, την ελληνικότητα, τη γλώσσα, και τον πολιτισμό μας.

Ας ανοίξουμε τις πόρτες των οργανώσεων την αγκαλιά και την καρδιά μας στα άτομα με μεγάλη μόρφωση. Αυτή είναι η απάντηση στην πτοπάθεια τον πεσιμισμό και την απάθεια.

Κλείνοντας, δεν ξεχνάμε ότι, ό,τι πρέπει να γίνει για την παροικία μπορούν να το κάνουν οι κοινότητες και μόνο οι κοινότητες διότι είναι λαϊκοί, λαογεννητοί οργανισμοί, είναι η μήτρα που μπορεί να γεννήσει το καινούριο.

Τάκης Σαρέλας
Πρώην Γενικός Γραμματέας
Κοινότητας Σίδνεϊ